

warp 6

dialog

Binární charakteristika krajiny

Krajinný prostor jako seskupení deformací
a poruch v linearitě plochy.

Dva základní principy deformace - zdvih a pokles
nám umožňují chápat krajinu jako zvlnění plochy
v prostoru. Krajinná plocha je přirozeně členěným
celkem. Jednotlivé segmenty rozvíjejí možnosti
pozorování v čase a definování krajiny samotné
jako prostoru, nikoliv plochy. Kde dříve byla
plocha, čas, tektonické změny a nespočet dalších
faktorů postupně vytvořily krajinný reliéf.

Ve své podstatě je tak jakýkoliv krajinný reliéf
interpretovatelný jako sled změn (závislý
na pozici pozorovatele v čase a prostoru)
v binární struktuře deformací plochy.

Základními prvky lineárního průběhu
prostoru jsou dva póly odlišené orientací
deformace z pohledu pozorovatele (uvažujeme-
li pozorovatele v bodě počátku funkce).

0

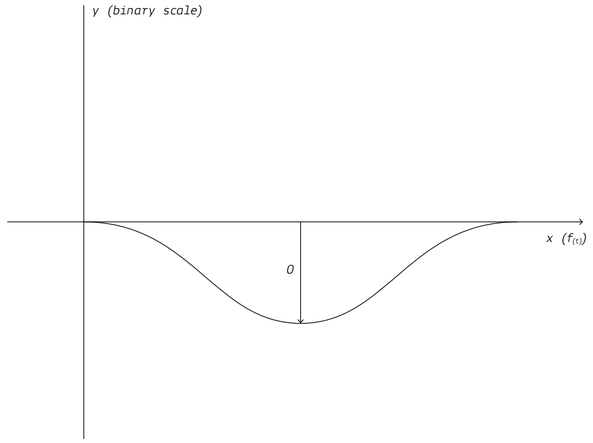
a/ deformace směrem dolů - binárně
definovatelná jako hodnota 0

1

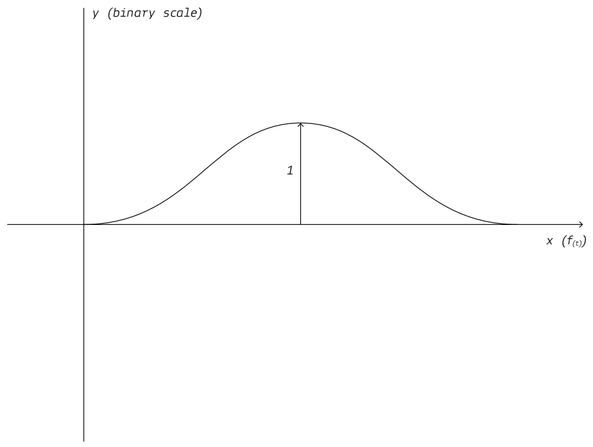
b/ deformace směrem vzhůru - binárně
definovatelná jako hodnota 1

Svým pohybem v prostoru pozorovatel vytváří
sled těchto binárních hodnot - binární
dialog, a tak aktivně komunikuje s krajinou
v rámci krajinného prostoru vytvářejíc
autentický výsek krajinného reliéfu.

a/

b/

Binární dialog

Krajina je čtena pohybem v prostoru. Vznikající dialog je tak ve své podstatě mapou o čtyřech dimenzích - tři osy definují pozici v prostoru, čtvrtá čas, který danému umístění přísluší. Takto utvářený dialog je odvislý též na pozorovaném / či pozorovatelném rozlišení a výchozí pozici pozorovatele.

Interpretace dialogu je založená na pohybu pozorovatele krajinou. V ideálním případě je funkce komunikace tvořená následovně: pozorovatel s výchozím bodem na vyvýšeném místě v krajině a jdoucí do prohlubně komunikuje první binární hodnotou 0. Pokud by po dosažení dna pokračoval opět vzhůru, vznikne tak po dosažení vrcholu komunikační hodnota 1.

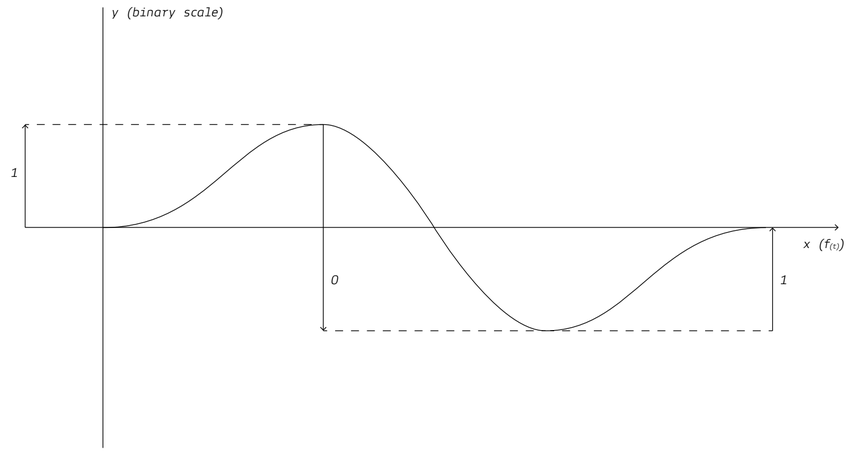
Rozlišení

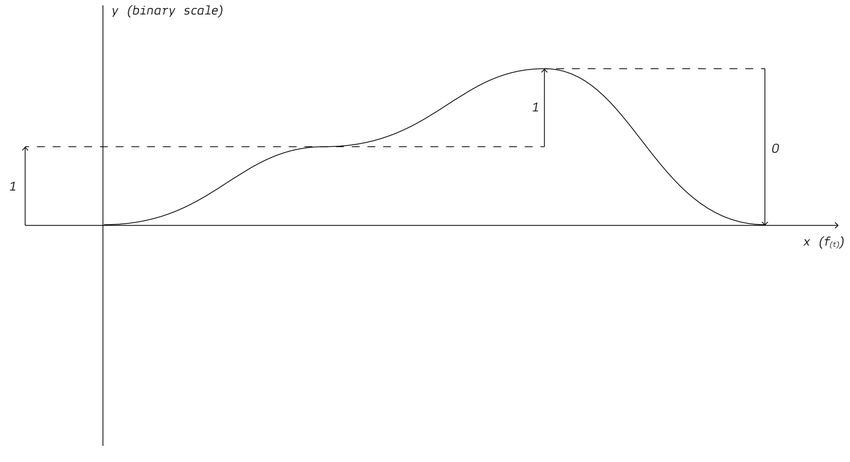
Výraznou roli zde ovšem hraje téměř nekonečná škálovatelnost pozorovaného rozlišení dialogu. Nemusíme uvažovat o 0 a 1 jako o nejnižším a nejvyšším bodu v prostoru. Lze je definovat i mnohem pružněji, či alespoň rozdělit na větší množství samostatných jednotek. Je nutné uvažovat též možnou permanentní fluktuaci rozlišení v průběhu dialogu.

Zda-li je možné dělit takovýto celek přímo do jednotných kvant, není zcela známo.

Každou fázi pohybu pozorovatele vzhůru či směrem dolů můžeme při zvýšení rozlišení dále rozdělovat na menší celky samostatných binárních hodnot. Celkové rozlišení dialogu se tak ve fázích binárně intenzivnějších prostorových povrchů / terénů zvýší. Mezní hodnoty pozorovaného rozlišení jsou určovány přímo pozorovatelem.

Mezifáze pohybu po rovině jsou považovány za statické momenty odpovídající sloučenému pólu binární hodnoty.

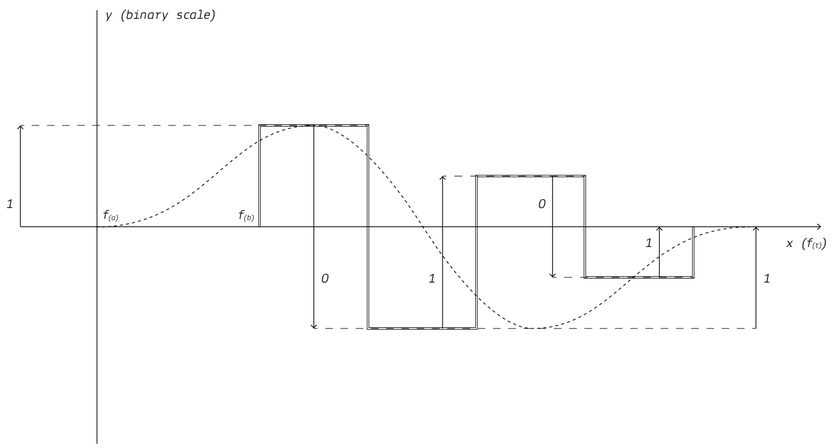
Akcent a intonace

Při pozorování dialogu mohou být rozdíly mezi jednotlivými fázemi 1 a 0 identifikovány jako místa vyšší či nižší intenzity dialogu. Na samotný význam binárních hodnot tento údaj nemá vliv, nicméně lze podle něho interpretovat jistou třetí hodnotu definující intenzitu / akcent / či důraz v dialogu.

Druhou podobně variabilní hodnotou je potom celková strmost úseků funkce, v binárním dialogu definované jako intonace. Intonační škála může dosahovat až absolutní strmosti a efektivně tak zvýšit důraz na binární charakter funkce, ale zároveň může být i velice nízkého charakteru mísícího se až na hranice detailů v rozlišení.

Přirozeným jevem jsou lineární i skokové přechody ve strmosti funkce, postupně měnící průběh intonace v dialogu.

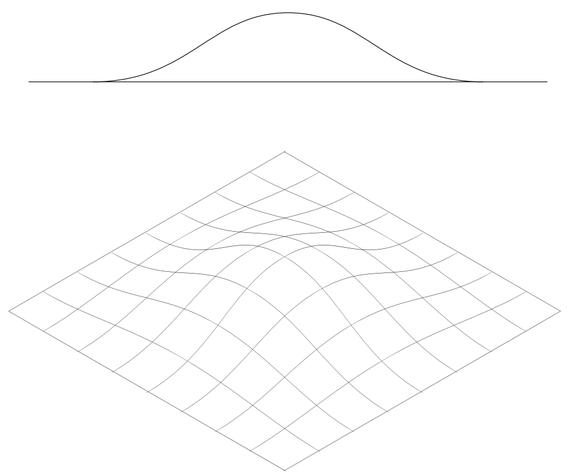

Dokumentace jevu

Obrazová příloha je zběžnou sumarizací základních možností výskytu binárních jevů v reálném krajinném prostoru. Doprovodný text pak doplňuje ilustrovanou binární konfiguraci dialogu pozorovatele a krajiny.

Výběr kombinací je založen na třech základních kombinačních dvojicích - 00, 11 a 01. V úvodu jsou doplněny a ilustrovány též samostatné amplitudy 1 a 0.

Amplituda 1

Deformace plochy v prostoru vzhůru po ose Y.
Amplituda o binární definici 1.

fig. 1

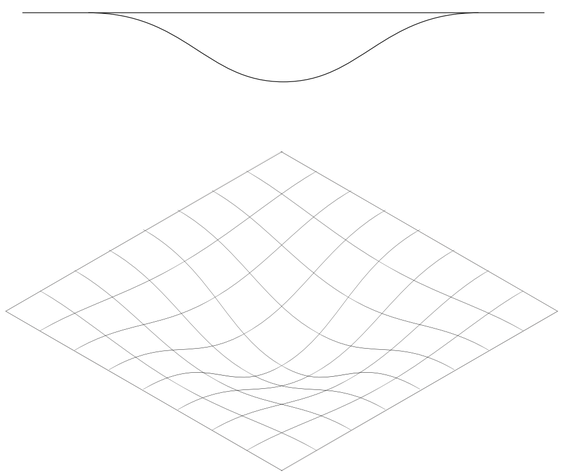
Dvě samostatné distorze pozitivní amplitudy. Vysoké rozlišení umožňuje sledovat i nepatrné povrchové deformace, vytvářejíc tak detailnější prokreslení celkového dialogu.

fig. 2

Na záznamu je možné sledovat větší množství
samostatných pozitivních distorzí. Až
pozorovatel v krajině by svým průchodem
definoval konkrétní podobu dialogu
a proložení negativními distorzemi.

Amplituda 0

Deformace plochy v prostoru směrem dolů po ose Y.
Amplituda o binární definici 0.

fig. 3

Samostatná distorze negativní
amplitudy. Vysoké rozlišení umožňuje
sledovat i nepatrné povrchové
deformace, vytvářejíc tak detailnější
prokreslení celkového dialogu.

U amplitudy 0 je v některých případech
možné pozorovat vlivem charakteru funkce
občasné či permanentní zaplavení vodou.

fig. 4

Samostatná distorze negativní amplitudy. Vysoké rozlišení umožňuje sledovat i nepatrné povrchové deformace, vytvářejíc tak detailnější prokreslení výsledného dialogu.

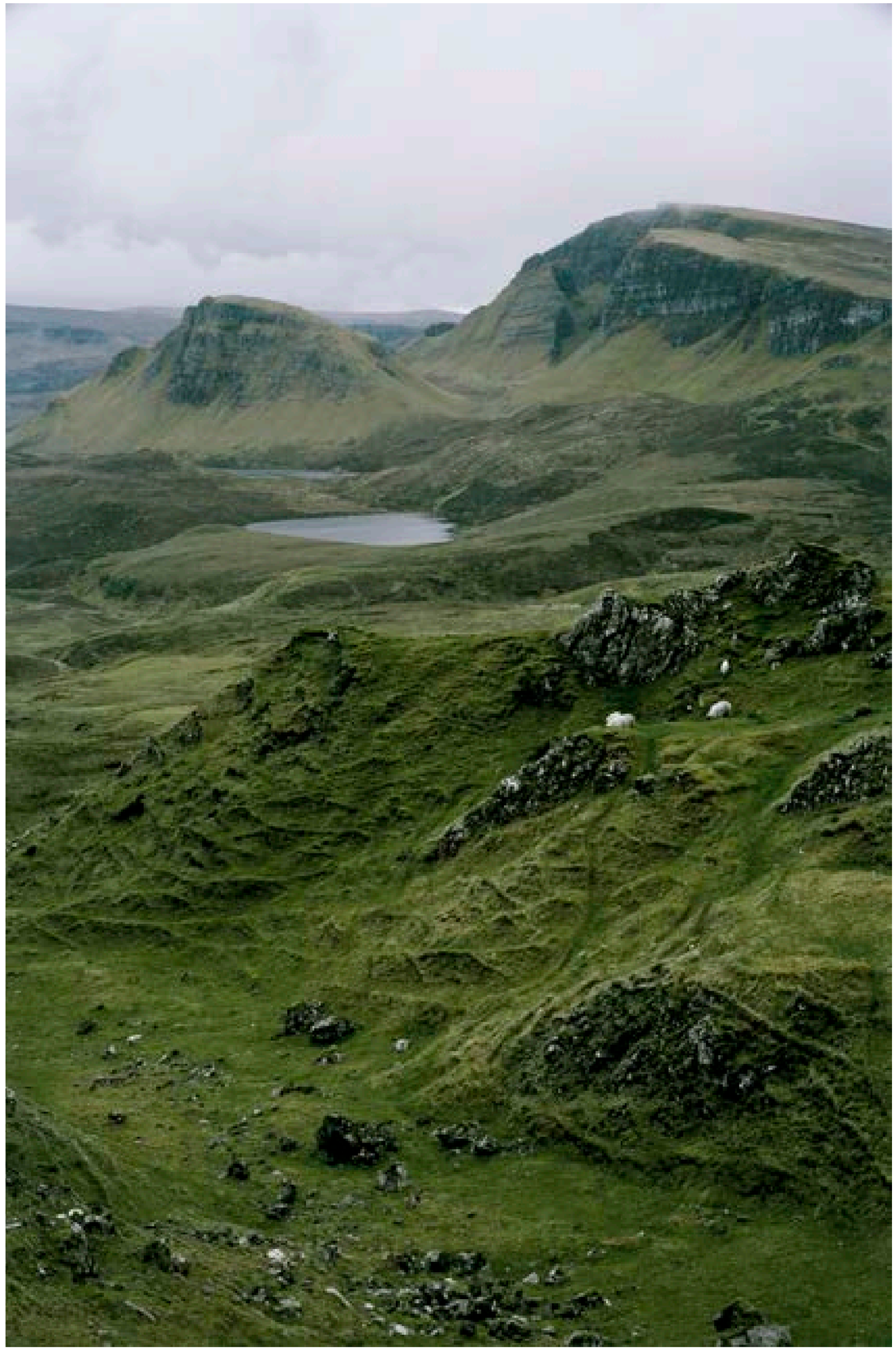
fig. 5

Samostatná distorze negativní amplitudy.

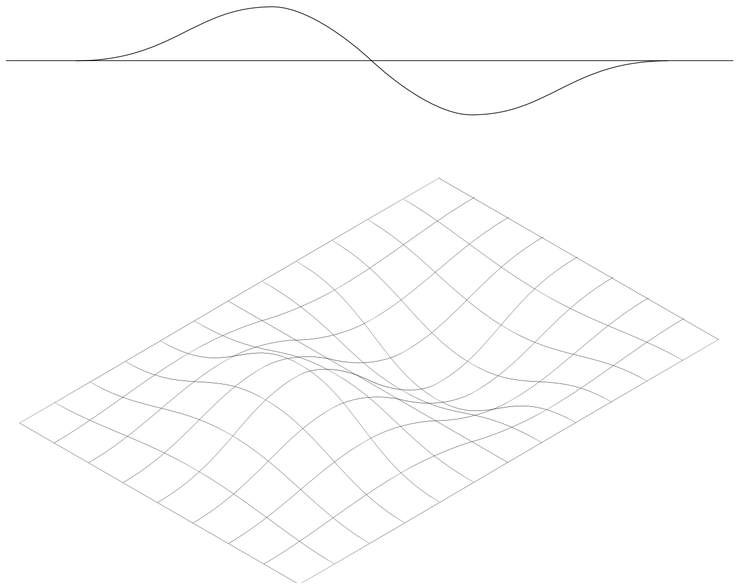

fig. 6

Na záznamu je možné sledovat větší množství samostatných negativních distorzí širokého rozpětí v rozlišení.

Variace 1

Binární kombinace 01 / 10. Sled dvou navazujících deformací s opačnou orientací amplitudy.

fig. 7

Střídavá binární distorze.

fig. 8 (předchozí dvojstrana)

Seskupení binárních distorzí střídavého
charakteru. Různé variace seskupení
binárních amplitud jsou možné
v závislosti na pozici pozorovatele.

fig. 9

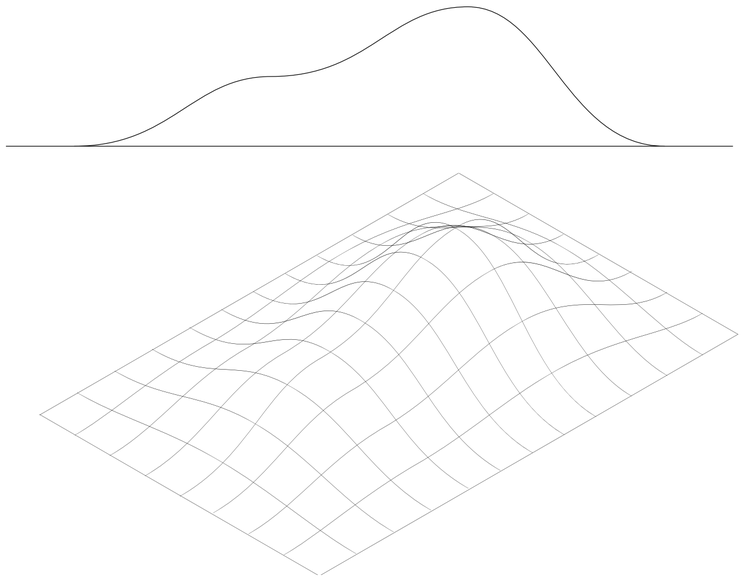
Seskupení binárních distorzí
střídavého charakteru.

fig. 10

Seskupení binárních distorzí
střídavého charakteru.

Variace 2

Binární kombinace 11. Sled dvou navazujících deformací s pozitivní orientací amplitudy. Kombinace stejných binárních hodnot je přímo závislá na zvoleném rozlišení. Při nízkých rozlišeních splývá, až se postupně ztratí a stane se jedinou hodnotou.

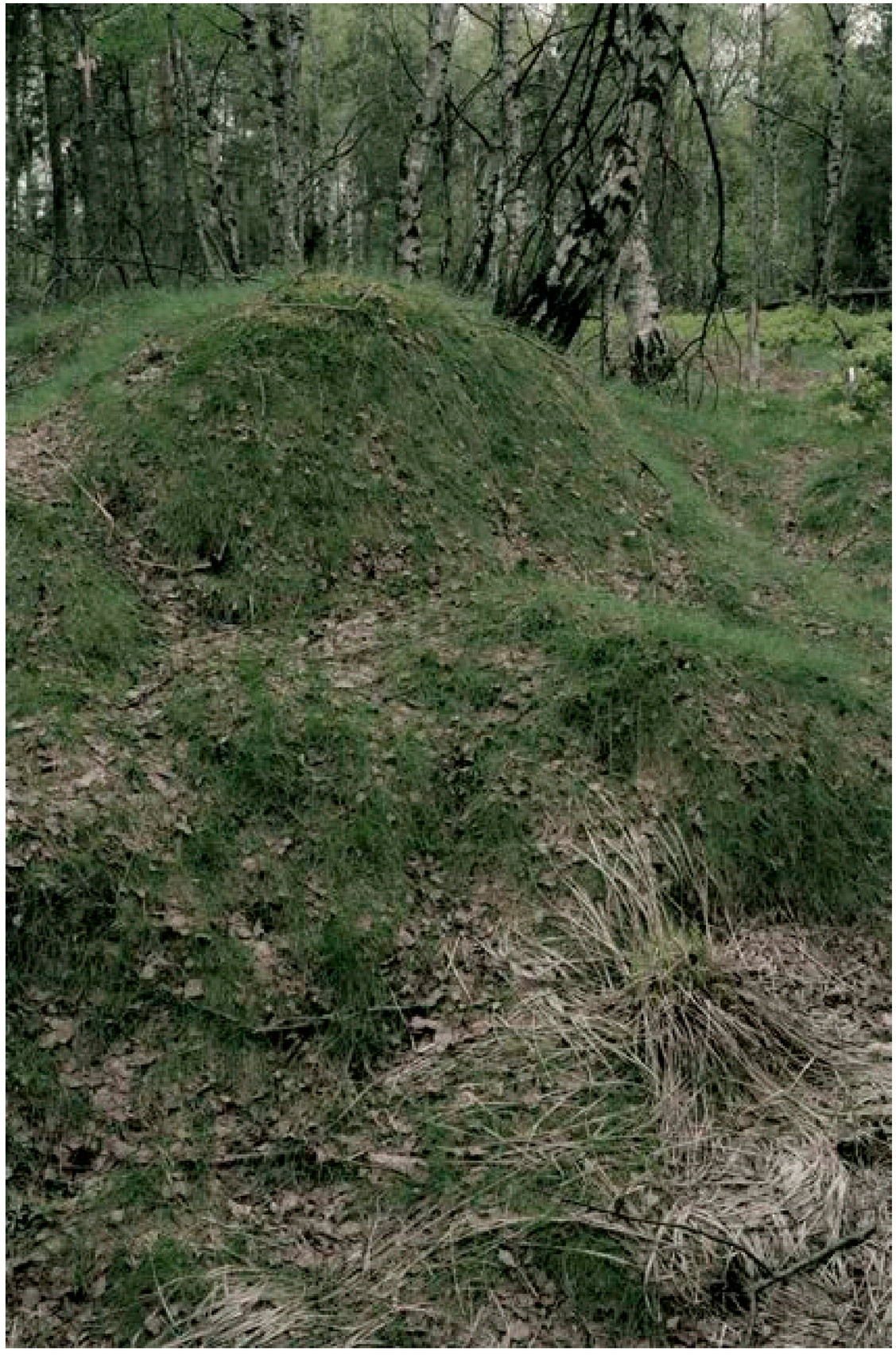
Spolu s variací 3 tvoří sesterskou dvojici. V závislosti na směru dialogu, vedeného pozorovatelem, je zaměnitelná za variaci 3 / 00.

fig. 11

Navazující seskupení dvou
pozitivních distorzí.

fig. 12 (následující dvojstrana)

Seskupení většího množství
navazujících pozitivních variací.

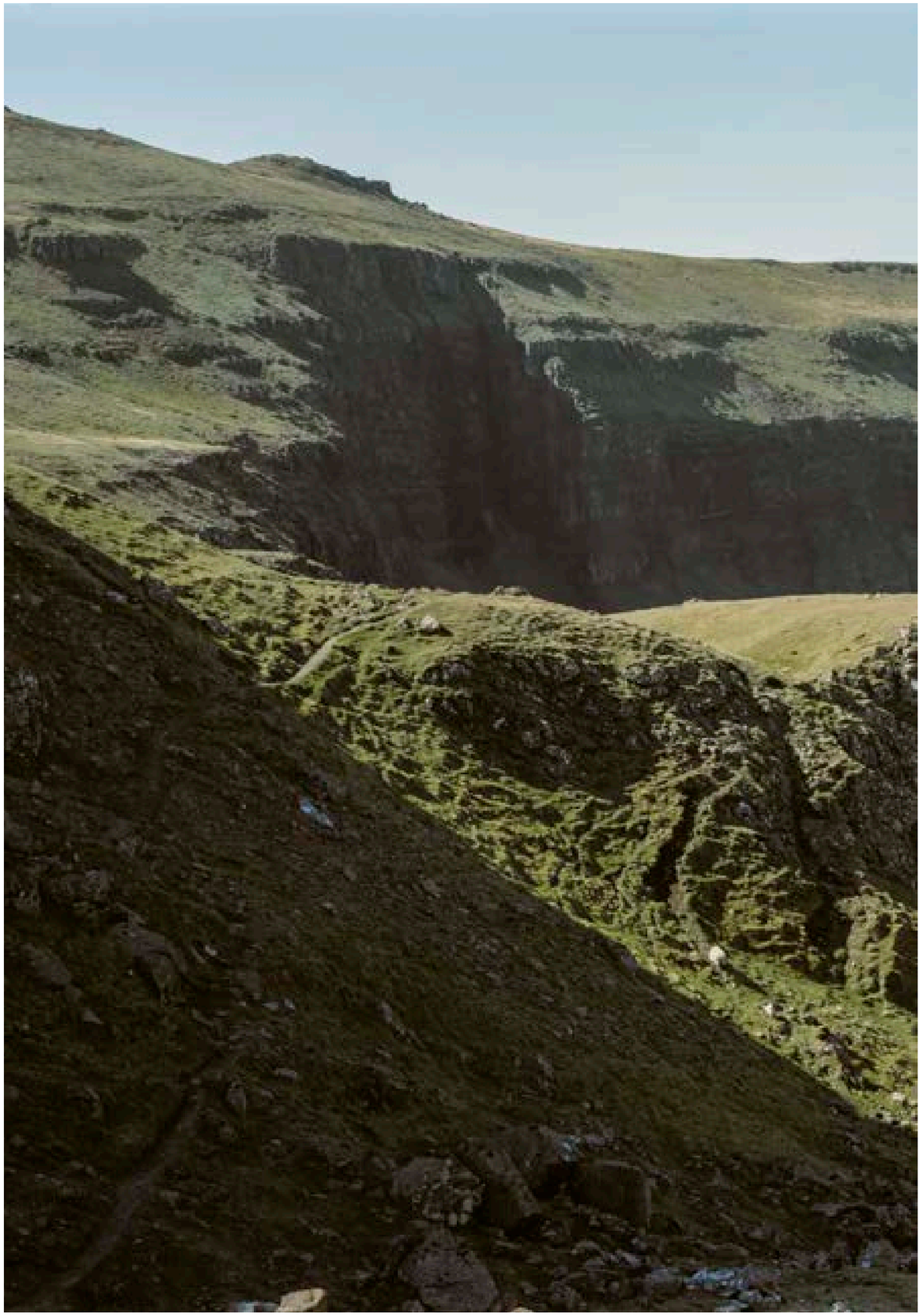
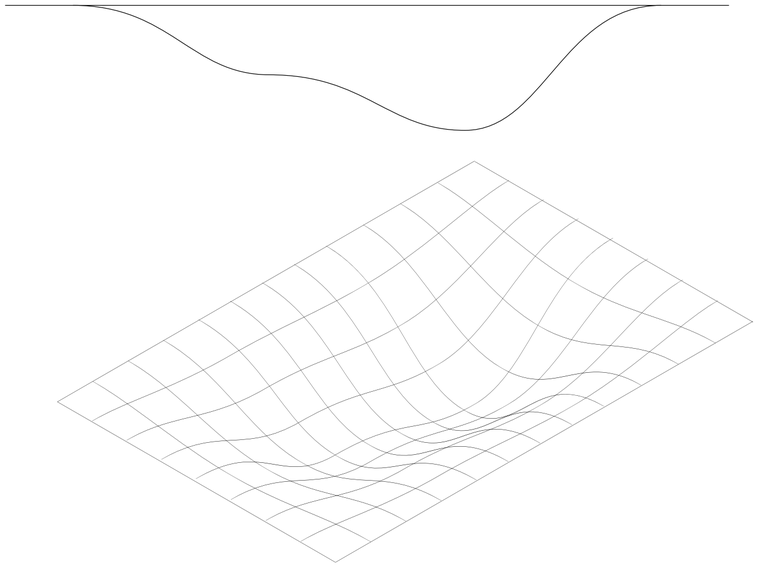

fig. 13 (předchozí dvojstrana)

Variabilní seskupení distorzí. Dle
potenciální polohy pozorovatele
je možné je definovat jako kladné
či záporné binární hodnoty.

Variace 3

Binární kombinace OO. Sled dvou navazujících deformací s negativní orientací amplitudy. Kombinace stejných binárních hodnot je přímo závislá na zvoleném rozlišení. Při nízkých rozlišeních splývá, až se postupně ztratí a stane se jedinou hodnotou.

Spolu s variací 2 tvoří sesterskou dvojici. V závislosti na směru dialogu, vedeného pozorovatelem, je zaměnitelná za variaci 2 / 11.

fig. 14

Variabilní seskupení distorzí. Dle polohy pozorovatele lze interpretovat i několik navazujících negativních distorzí.

Ve vysokém rozlišení bývá obtížné rozlišovat navazující distorze.

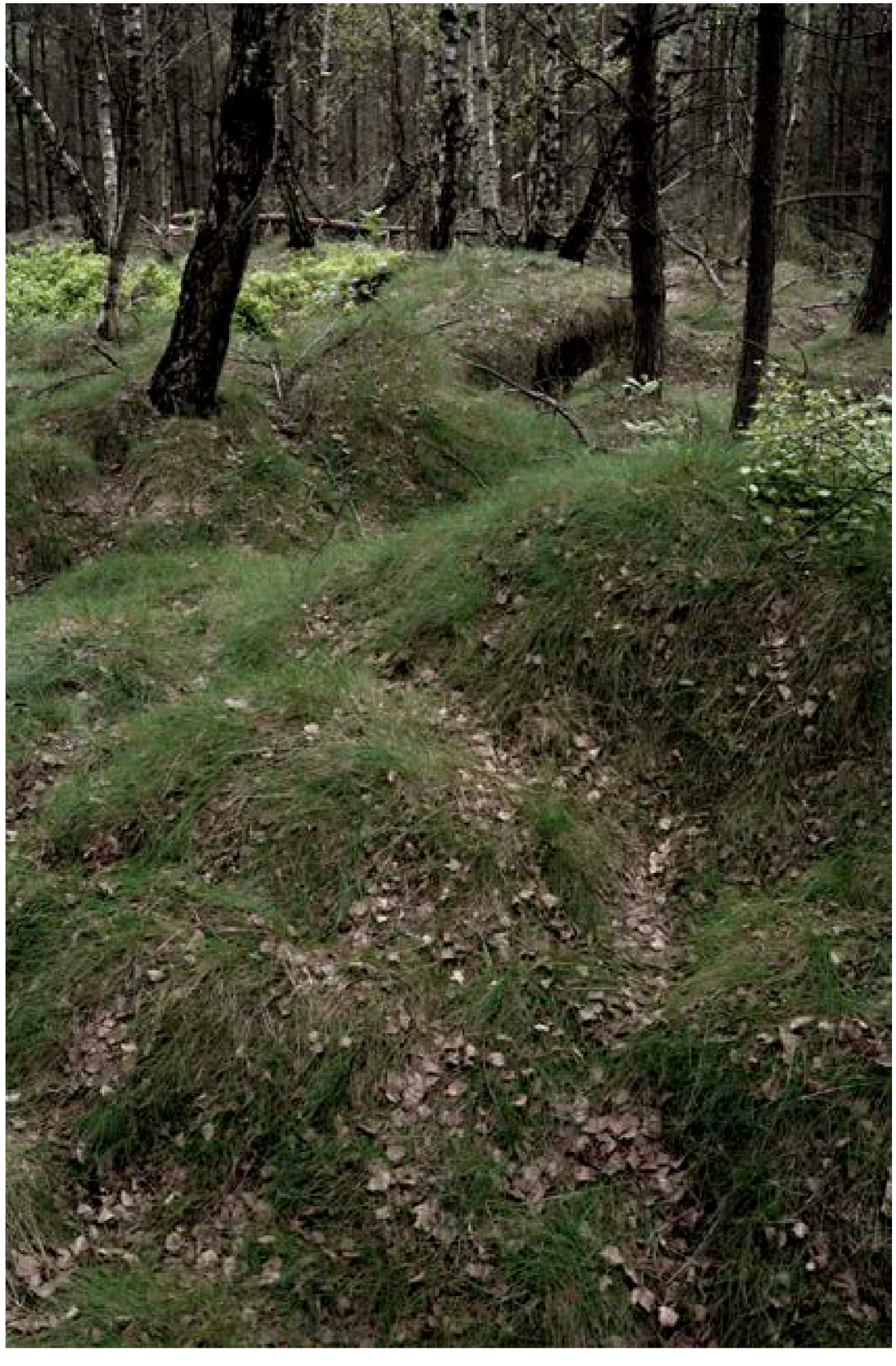

fig. 15

Navazující negativní distorze mezi množstvím distorzí pozitivních.

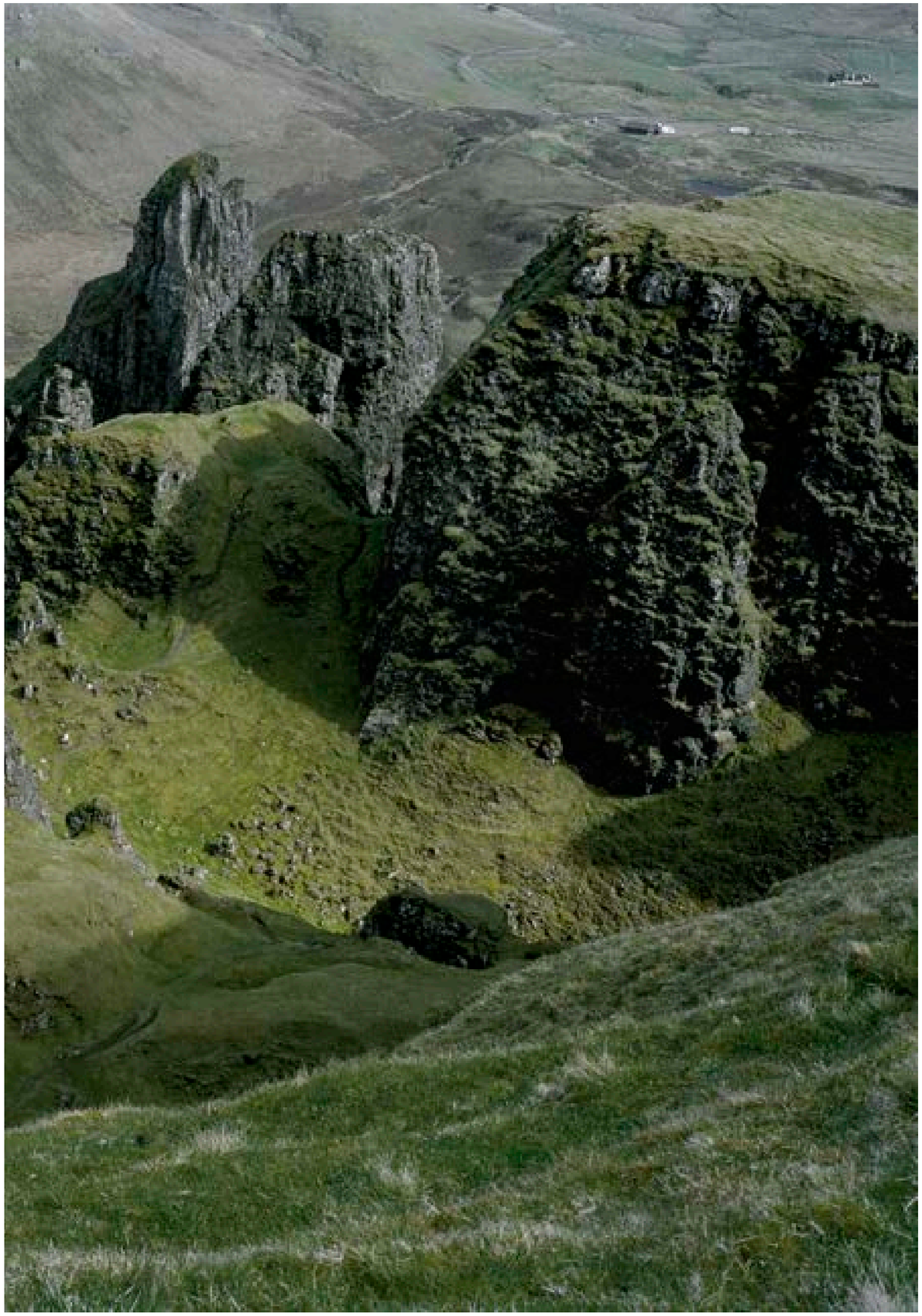

fig. 16 (předchozí dvojstrana)

Kaskádovitá vícenásobná negativní
distorze strmého charakteru funkce.

fig. 17

Podle polohy pozorovatele je možné opět
definovat množství navazujících negativních
(či pozitivních) distorzí jak pozvolného,
tak i strmějšího průběhu binární funkce.

Jan Maštera, 2013
Vysázeno písmem Etelka Monospace,
zapůjčeným Františkem Štormem.